

"ศาสตร์" และ "ศิลป์" ของการลงทุนแบบ Value Investment
ที่ Value Investor หน้าใหม่ หรือแม้แต่เซียนหุ้นต้องใส่ใจ

รอยหุ้น อย่างพอเพียง

ดร.นิเวศน์ เหมวชิรวาร

รายนามอย่างพอเพียง

โดย ดร. นิเวศน์ เหมวชิรวรากร

สงวนลิขสิทธิ์ในประเทศไทยตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ © พ.ศ. 2556 โดย ดร. นิเวศน์ เหมวชิรวรากร
ห้ามคัดลอก ลอกเลียน ดัดแปลง ทำซ้ำ จัดพิมพ์ หรือกระทำการอื่นใด โดยวิธีการใดๆ ในรูปแบบใดๆ
ไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้ เพื่อเผยแพร่ในสื่อทุกประเภท หรือเพื่อวัตถุประสงค์ใดๆ
นอกจากจะได้รับอนุญาต

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

นิเวศน์ เหมวชิรวรากร.

รายนามอย่างพอเพียง. --กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2556.

1. การลงทุน. 2. หุ้นและการเล่นหุ้น.

I. ชื่อเรื่อง.

332.6322

ISBN(e-book) : 978-616-08-0769-7

ผลิตและจัดจำหน่ายโดย

บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน)
SE-EDUCATION PUBLIC COMPANY LIMITED

อาคารทีซีไอเอฟ ทาวเวอร์ ชั้น 19 เลขที่ 1858/87-90 ถนนบางนา-ตราด แขวงบางนา
เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260 โทรศัพท์ 0-2739-8000

[หากมีคำแนะนำหรือติชม สามารถติดต่อได้ที่ comment@se-ed.com]

คำนำ

การลงทุนแบบ เน้นคุณค่า (value investment) ที่ผมใช้ในการลงทุนในตลาดหุ้นไทยอย่างมุ่งมั่นนั้นได้ผ่านหลักเวลามา 10 ปีแล้ว ผลของการลงทุนด้วยเม็ดเงินร้อยเปอร์เซ็นต์ของผมตลอดระยะเวลา 10 ปี ดังที่ได้แสดงไว้ในตารางในหน้าที่ 4 และ 5 นั้นเป็นสิ่งที่เกินความคาดหวัง ว่าที่จริงน่าจะเรียกว่าไม่น่าเชื่อ ทรัพย์สินสุทธิของผมเมื่อสิ้นปี พ.ศ. 2539 นั้นถูกลงทุนแบบทบต้นตลอด 10 ปี และมีมูลค่าพอกพูนขึ้นถึงประมาณ 26 เท่า หรือถ้าคำนวณเป็นผลตอบแทนแบบทบต้นเฉลี่ย จะได้ผลตอบแทนปีละประมาณ 38.6% หลายคนอาจจะคิดว่าผมโชคดีที่ได้เริ่มลงทุนในยามที่ตลาดเกิดวิกฤตและหุ้นตกต่ำสุดๆ แต่ความเป็นจริงก็คือ วันแรกที่ผมลงทุนเต็มร้อยนั้น ดัชนีตลาดหลักทรัพย์อยู่ที่ประมาณ 832 จุด ในขณะที่เมื่อครบ 10 ปี คือวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2549 ดัชนีหุ้นเหลือเพียง 680 จุด หรือก็คือตลอด 10 ปีที่ลงทุนมานั้น ถ้าผมไม่ได้ใช้หลักการลงทุนแบบ **Value Investment** พอร์ตของผมอาจจะไม่ได้เพิ่มขึ้นเลย นี่เป็นเครื่องยืนยันอย่างหนึ่งว่า การลงทุนแบบเน้นคุณค่าเป็นวิธีการลงทุนที่เหนือกว่าและได้ผลอย่างมหัศจรรย์ โดยเฉพาะในช่วง 10 ปีแรกของผม

หนังสือเล่มนี้เป็นกลยุทธ์ แนวความคิด และมุมมองบางส่วนในแบบของ Value Investor ที่ผมยึดถือและปฏิบัติมาตลอด หัวข้อเรื่องที่เขียนบางเรื่องนั้น

อิงกับสถานการณ์ของตลาดหุ้นไทยในช่วงปี พ.ศ. 2549 แต่เรื่องส่วนใหญ่่นั้นเป็นสิ่งที่ไม่ขึ้นอยู่กับกาลเวลา ไม่ว่าจะ เป็นกรณีใด เราสามารถนำแนวความคิดมาประยุกต์ใช้กับชีวิตและการลงทุนได้เสมอ อย่างไรก็ตาม เรื่องทั้งหมดนี้ก็เพียงมุมมองของผมเองในฐานะของ Value Investor คนหนึ่ง ดังนั้นจึงไม่สามารถที่จะบอกได้ว่าเป็นหลักการที่ดีและถูกต้องร้อยเปอร์เซ็นต์ หรือเป็นตัวแทนของแนวความคิดแบบ Value Investment ทั้งหมด ผู้อ่านจะต้องคิดและนำไปประยุกต์ใช้มากกว่าที่จะถือว่าความเห็นทั้งหมดนั้นเป็นความจริงที่ไม่เปลี่ยนแปลง และจะต้องยึดถือตลอดไป

เปรียบเทียบผลตอบแทนของผมกับของตลาดหลักทรัพย์

ปี พ.ศ.	ผลตอบแทน ของผม	ผลตอบแทน ของตลาด	ผลต่างผลตอบแทนของผม กับผลตอบแทนของตลาด
2540	12.9	- 52.7	65.5
2541	45.8	- 4.5	50.3
2542	46.2	35.5	10.8
2543	22.2	- 44.1	66.3
2544	71.2	12.9	58.3
2545	74.7	17.3	57.4
2546	145.5	116.6	28.6
2547	- 28.2	- 13.5	- 14.7
2548	23.9	6.8	17.1
2549	36.6	- 4.8	41.4
เฉลี่ย 10 ปี	45.1	7.0	38.1
เฉลี่ย 10 ปี แบบทบต้น	38.6	- 1.5	40.1

ผลการลงทุนของผมที่ผ่านมาเปรียบเทียบกับผลตอบแทนของตลาดหลักทรัพย์

เปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์สุทธิ

สิ้นปี	การเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินทรัพย์สุทธิของผม	การเปลี่ยนแปลงของดัชนีตลาดหลักทรัพย์
2539	100.0	100.0
2540	112.9	47.3
2541	164.6	45.2
2542	240.8	61.2
2543	294.1	34.2
2544	503.5	38.6
2545	879.7	45.3
2546	2157.0	97.9
2547	1548.0	84.7
2548	1918.0	90.5
2549	2620.0	86.2

ดร. นิเวศน์ เหมวชิรวรากร

สารบัญ

• ยุทธศาสตร์การลงทุน.....	11
• เชียน-ลิง-เด็ก.....	14
• Emergenetics.....	17
• นักลงทุน 5 แบบ.....	20
• ลงทุนแบบพอเพียง.....	23
• ชีวิตที่พอเพียง.....	26
• ความพอเพียงของศรัทธา.....	29
• ความผิดพลาดของการลงทุน.....	32
• Law, Rule & Tech.....	35
• Charge and Share.....	38
• บัฟเฟตต์ภาคแรก.....	41
• นายทุนผู้ยิ่งใหญ่.....	44
• บัฟเฟตต์พูด.....	47
• ความพอเพียงแบบวอร์เรน บัฟเฟตต์.....	51
• หลักการของเซอร์ จอห์น เทมเปิลตัน.....	54
• ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์.....	57
• หุ่นโรงงาน.....	60

• แต่งกับหุ้น	63
• หุ้น MAI	66
• ลื่อนจ๊อน	69
• กระจายกับเต่า	72
• ห่านง่อย	75
• ศาสตร์เพื่อชีวิต	78
• เงินกับความสุข	81
• ยอมฟังไม่ยอมถอย	84
• โคตรโกง	87
• เกมหุ้น	90
• เงินสกุลทอง	93
• วัฏฏะแห่งความรุ่งเรือง	96
• ขนาดของหุ้น	99
• ขนาดของความมั่งคั่ง	102
• ยาร์ร็อง	105
• กำไรปกติ	108
• พอร์ตเล็ก-พอร์ตใหญ่	111
• ความรู้สึกกับการลงทุน	114
• Business Model	117
• ธุรกิจของเศรษฐีไทย	120
• เงินเพื่อกับหุ้น	123
• โลกที่ไม่ล่าเหยียง	126
• เรียนรู้จากประสบการณ์	129
• ดิดหุ้น	132
• หลุมพรางของ RMF-LTF	135
• ผู้หญิงกับหุ้น	138
• รวยจากตลาดหุ้น	141
• Practice Makes Permanent	144

• เรื่องของการจัดอันดับ	147
• สงครามระหว่างคู่ค้า	150
• เล็กดี รสโต	153
• Season Change	156
• พาเรโต้ของนักลงทุน	159
• Chinese Price	162
• อังคารทมิฬ	165
• ปั้นหุ้นคุณค่า	168
• สัญญาณเตือน	171
• โศกนาฏกรรม	174
• หุ้นเกียร์ว่าง	177
• Mega Trend	180
• อ่าน CEO จากปีนผล	183
• ห่านบิน	186
• พลังของผู้ถือหุ้น	189

SE-ED

ยุทธศาสตร์การลงทุน

ก่อนที่จะเริ่มลงทุนอย่างเป็นทางการเป็นเรื่องเป็นราว สิ่งหนึ่งที่เราควรจะต้องกำหนดขึ้น เพื่อเป็นกรอบให้เราสามารถเดินไปได้อย่างถูกต้องก็คือ การกำหนดยุทธศาสตร์ ใหญ่ๆ เราจะทำอะไรถึงจะทำให้เราประสบความสำเร็จอย่างที่ต้องการได้

ยุทธศาสตร์หรือวิธีการลงทุนหลักๆ ที่เราควรจะต้องเลือกมี 3 วิธีคือ

- สิ่งที่เราเรียกกันว่า การจัดสรรทรัพย์สินที่จะลงทุน หรือ **Asset Allocation**
- การเลือกจังหวะเวลาในการลงทุน หรือ **Market Timing**
- การเลือกหุ้นหรือหลักทรัพย์ หรือ **Stock Picking**

คนที่เชื่อทฤษฎีทางการเงินที่ว่าตลาดหลักทรัพย์มีประสิทธิภาพสูง เราไม่สามารถที่จะเอาชนะตลาดได้ และผลตอบแทนที่ดีขึ้นนั้นจะได้มาก็ต้องยอมรับความเสี่ยงเพิ่มขึ้น ที่เรียกกันว่า High Risk, High Return มักจะแนะนำให้ให้นักลงทุนใช้กลยุทธ์ **Asset Allocation** นั่นก็คือ เขาเห็นว่าวิธีที่ดีที่สุดที่จะลงทุนก็คือ เราควรจัดสรรเงินลงทุนกระจายไปในทรัพย์สินหลายๆ อย่างตามสัดส่วนที่เราต้องการ เช่น ถ้ามีเงิน 100 บาท อาจจะทำจัดสรรลงทุนในหุ้น 20%, ในพันธบัตร 30%, ในอสังหาริมทรัพย์ เช่น บ้าน 40% และอีก 10% เป็นเงินสด

ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้จากการลงทุนแบบ Asset Allocation นั้น จะขึ้นอยู่กับว่าเราจัดสรรเงินลงทุนในทรัพย์สินไหนมากหรือน้อย ถ้าเราจัดสรรเงินลงทุนในหุ้นมาก ในระยะยาวเราก็น่าจะได้ผลตอบแทนสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม กลยุทธ์ลงทุนในหุ้นมากก็มีความเสี่ยงสูง นั่นก็คือ แทนที่จะได้ผลตอบแทนมาก คุณอาจจะได้ผลตอบแทนเฉลี่ยก็เป็นไปได้ แม้ว่าในระยะยาวแล้วโอกาสที่จะได้ผลตอบแทนสูงจะมีมากกว่า อย่างไรก็ตาม กลยุทธ์นี้ไม่เห็นในด้านของฝีมือในการลงทุน นั่นหมายความว่า ถ้าพูดถึงการลงทุนในหุ้น ก็หมายความว่า คุณควรจะถือหุ้นกระจายไปมากมายๆ ตัว หรือถ้าจะให้ดีกว่าคือ **ซื้อกองทุนรวมหุ้น** โดยเฉพาะที่เป็นกองทุนหุ้นที่อิงดัชนี

การลงทุนแบบ Asset Allocation นี้ คนลงทุนอาจจะปรับแต่งเปอร์เซ็นต์การถือครองทรัพย์สินแต่ละอย่างไปได้เรื่อยๆ ซึ่งบางคนก็บอกว่าจะขึ้นอยู่กับอายุของผู้ลงทุน ขึ้นอยู่กับสถานะของเม็ดเงินที่มี ขึ้นอยู่กับความสามารถในการรับความเสี่ยง แต่ในกรณีนี้จะไม่ใช้การขึ้นอยู่กับมุมมองว่าทรัพย์สินประเภทไหนน่าจะกำลังดี หรือหลักทรัพย์กลุ่มไหนน่าจะกำลังแย่ เพราะนั่นจะเป็นเรื่องของกลยุทธ์อีกอย่างหนึ่งนั่นก็คือ **กลยุทธ์การเลือกจังหวะเวลา**

Market Timing เป็นเรื่องที่น่าลงทุนพยายามสร้างผลตอบแทนการลงทุนที่ดี โดยการคาดการณ์ว่าการลงทุนอะไรจะดี การลงทุนอะไรจะแย่ ถ้าเขาคิดว่าหุ้นน่าจะดี หรือหุ้นที่กำลังบูมจะบูมต่อไป เขาก็จะเคลื่อนย้ายเงินเข้าไปลงทุนในตลาด แต่ถ้าคิดว่าดอกเบี๋ยกำลังขึ้น หุ้นจะตก เขาอาจจะออกจากหุ้นแล้วเอาเงินมาฝากธนาคารหรือมาซื้อพันธบัตรกินดอกเบี๋ยสูงๆ

Market Timing หรือคนที่คาดการณ์ภาวะการลงทุนนั้น เวลาจะเข้าลงทุนในตลาดหุ้น เขามักจะไม่สนใจว่าจะต้องเลือกหุ้นอย่างไรพิถีพิถันมากมาย ถ้าเขาคิดว่าตลาดดี เขาก็อาจจะเลือกซื้อหุ้นที่หวือหวา ราคาขึ้นลงเร็ว มีสภาพคล่องในการซื้อขายสูง และมักจะเคลื่อนไหวไปกับดัชนีตลาดสูง ตัวอย่างเช่น หุ้นของบริษัทหลักทรัพย์หรือหุ้นของธนาคาร บางคนที่มีความรู้เกี่ยวกับการเลือกหุ้นน้อยก็อาจจะซื้อหน่วยลงทุนที่เป็นกองทุนหุ้นแทน ก็อาจจะให้ผลในทำนองเดียวกัน

กลยุทธ์สุดท้ายในการลงทุนก็คือ **การลงทุนแบบเลือกหุ้นหรือหลักทรัพย์** ที่จะลงทุนเป็นรายตัว ที่นักลงทุนคาดว่าจะให้ผลตอบแทนสูงที่สุดและมี

ความเสี่ยงต่ำที่สุด โดยที่เขาอาจจะไม่ได้ให้ความสนใจกับภาวะตลาดหรือสัดส่วนในการลงทุนในทรัพย์สินแต่ละอย่างมากนัก นั่นก็คือ แม้ในภาวะ เช่น ตลาดหุ้นกำลังตกต่ำชบเซา เขาก็อาจจะลงทุนในหุ้นมากมาย เพราะเขาอาจจะเจอหุ้นที่ดี และมีราคาถูกมาก ว่าที่จริงเขาอาจจะคิดว่านั่นคือโอกาสในการลงทุนในหุ้น เช่นเดียวกัน เขาอาจจะลงทุนเงินทั้งหมดในหุ้น แทนที่จะมีบ้านหรือที่ดิน และมีพันธบัตรด้วย ถ้าเขาคิดว่าเขามีหุ้นที่น่าจะให้ผลตอบแทนสูงกว่าและมีความเสี่ยงต่ำกว่า

Stock Picking หรือคนที่ลงทุนโดยเน้นการเลือกหุ้นเป็นรายตัวโดยไม่สนใจในเรื่องของเวลาเข้า/ออกตลาด และไม่สนใจว่าจะต้องกระจายความเสี่ยงโดยการถือทรัพย์สินหลายๆ แบบหรือแม้แต่หลายๆ ตัว จะต้องเป็นคนที่มีความสามารถสูงในการวิเคราะห์ มีอารมณ์ที่มั่นคง และจะต้องมีความรู้ในเรื่องของการลงทุนเป็นอย่างดี เพราะถ้าทำได้ไม่ดีหรือไม่ถูกต้อง เขาอาจจะเกิดความเสียหายอย่างหนัก อย่างไรก็ตาม ถ้าเขามีความเชี่ยวชาญจริงในสิ่งที่ทำ โอกาสที่จะได้ผลตอบแทนสูงมากและความเสี่ยงต่ำก็เป็นไปได้ไม่น้อย นี่ไม่ใช่เฉพาะในเรื่องของหุ้นเพียงอย่างเดียว แต่อาจจะหมายถึงอสังหาริมทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่นที่ทำให้ นักเลือกรวยไปเลย

การลงทุนนั้นถ้าจะพูดให้ชัดเจนก็คือ **ต้องกำหนดยุทธศาสตร์** แต่ก็เช่นเดียวกับความรู้หรือหลักการอย่างอื่น ไม่มีใครสามารถบอกว่าคุณยึดถือหลักการอันเดียวร้อยเปอร์เซ็นต์ เราต้องมีทุกหลักการในตัว เพียงแต่ว่าเราจะเน้นหนักไปที่หลักการไหน ประเด็นที่สำคัญจริงๆ ก็คือ **เราต้องมีหลักการ** มิฉะนั้นการลงทุนของเราจะไม่มีทิศทาง และถ้าเราไม่มีทิศทาง โอกาสที่เราจะไปถึงเป้าหมายก็แทบเป็นไปได้

เซียน-ลิง-เด็ก

เวลาที่ผมเจอหนังสือหรือการสัมมนาเกี่ยวกับการลงทุนที่มีหัวข้อทำนอง “กลยุทธ์การลงทุนอย่างเซียน” ผมมักจะอดคิดไม่ได้ว่า การลงทุน “แบบเซียน” นั้นจริงหรือไม่? เพราะผมรู้ว่ามีคนเคยศึกษาและทดลองแล้วพบว่า การลงทุน “แบบเซียน” นั้น มักจะแพ้การลงทุน “แบบลิง” และการลงทุน “แบบเด็ก”

การลงทุนแบบเซียน นั้น ในความคิดของผมก็คือการลงทุนในแบบของมืออาชีพที่บริหารเงินลงทุนของคนอื่น เช่น ผู้บริหารกองทุนรวมต่างๆ นักลงทุนกลุ่มนี้เท่าที่ผมเห็นมักจะเป็นคนที่มีความรู้ทางการเงินสูง จำนวนมากจบ MBA ทางการเงิน พวกเขามีความสามารถในด้านของการคำนวณตัวเลข การวิเคราะห์ทางด้านการเงินที่จะหา “มูลค่าที่แท้จริง” ของหุ้นหรือหลักทรัพย์ของกิจการที่มีสภาพคล่องในการซื้อขายสูง พวกเขามักจะมองอนาคตของกิจการในช่วงเวลาสั้นๆ ไม่เกินหนึ่งถึงสองปี

เซียนนั้นเนื่องจากต้องทำงานค่อนข้างหนัก บ่อยครั้งพวกเขาต้องไปพบผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนเพื่ออัปเดตข้อมูล เวลาจำนวนมากต้องใช้เวลาไปกับการอ่านรายงานการวิเคราะห์จำนวนมากจากนักวิเคราะห์ของโบรกเกอร์ เวลาที่เหลือเขาอาจจะต้องเฝ้าหน้าจอคอมพิวเตอร์เพื่อดูการเคลื่อนไหวของราคาหุ้น ดังนั้นเซียนจึงมักจะไม่ค่อยมีเวลาที่จะไปดูหรือทดลองใช้ผลิตภัณฑ์ของบริษัท

ในท้องตลาด เช่นเดียวกัน เขียนไม่ค่อยจะมีเวลาที่จะพินิจพิจารณาประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานของพนักงานและผู้บริหารของบริษัท ว่าที่จริงเขียนอาจจะไม่ได้สนใจเรื่องพวกนี้เท่าไรนัก เพราะเขียนไม่ใช่แม่บ้านที่จะต้องซื้อสินค้าเหล่านั้นมาใช้

การลงทุนแบบลิง นั้น ก็คือการลงทุนแบบที่คนลงทุนวิเคราะห์อะไรไม่เป็นเป็นการลงทุนแบบสุ่ม เปรียบเหมือนกับการให้ลิงปาลูกดอกเข้าเป้าที่มีรายชื่อหุ้นเต็มไปหมด ลูกดอกโดนหุ้นตัวไหนก็ซื้อหุ้นตัวนั้น การลงทุนแบบนี้ดูไปแล้วน่าจะเป็นการลงทุนที่สุ่มเสี่ยงเต็มที่ โอกาสที่จะลงทุนหุ้นได้ถูกต้องดูเหมือนจะไกลศุนย์เป็นไปได้อย่างไรที่จะให้ลิงมาเลือกหุ้นซึ่งเป็นกิจกรรมที่สลับซับซ้อนมากที่แม้แต่ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถและไอคิวสูงมากบางทีก็ยังพลาด แต่ความเป็นจริงก็คือ การลงทุนแบบลิงนั้นโดยเฉลี่ยแล้วกลับให้ผลตอบแทนไม่แพ้การลงทุนแบบเขียน และถ้าเราต้องเสียเงินจ้างเขียนมาช่วยเราลงทุนด้วยแล้วละก็ การลงทุนแบบลิงจะให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า โดยที่สถิติการลงทุนแบบลิงนั้นเราอาจจะคาดได้ว่าน่าจะให้ผลตอบแทนโดยเฉลี่ยปีละประมาณ 10% ในระยะยาว และที่สำคัญก็คือ **โอกาสที่เงินต้นจะหดหายนั้นมีน้อยมาก**

การลงทุนแบบเด็ก นั้น คือการลงทุนที่คนลงทุนมีความรู้และความสามารถทางด้านการเงินน้อย พวกเขาไม่เข้าใจอัตราส่วนทางการเงินที่ซับซ้อน ไม่ต้องพูดถึงการหามูลค่าที่แท้จริงของหุ้น สิ่งที่ได้ก็เข้าใจมากกว่าก็คือ เขารู้ว่าสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ของบริษัทไหนดีและเป็นที่ต้องการโดยเฉพาะของเด็ก เขาเป็นผู้ที่จะเห็นเทรนด์หรือแนวโน้มของสินค้าก่อนคนอื่น เขาอาจจะไม่เข้าใจความถูกต้อง/ความแพงของหุ้น แต่เขาเข้าใจหือและคุณสมบัติของสินค้าของบริษัทเป็นอย่างดี เขาซื้อหุ้นโดยไม่ได้สนใจว่าราคาหุ้นในขณะนั้นกำลังร้อนแรงหรือไม่ แต่เขาซื้อหุ้นเพราะสินค้าของบริษัทกำลังร้อนแรง

ปีเตอร์ ลินซ์ เคยเขียนไว้ในหนังสือของเขาเรื่อง *Beating the Street* เล่าเรื่องของเด็กชั้นประถมปีที่ 7 ที่ครูให้ทดลองลงทุนโดยจัดเด็กเป็นกลุ่มๆ แล้วให้เล่นเกมซื้อขายหุ้นในตลาดหุ้น ซึ่งผลที่ได้ก็น่าประทับใจมาก กล่าวคือ สามารถเอาชนะผลตอบแทนของตลาดหุ้นได้ถึง 40% ในเวลา 2 ปี ในขณะที่ 3 ใน 4 ของผู้บริหารกองทุนรวมนั้นกลับมีผลตอบแทนแพ้ผลตอบแทนของตลาดหุ้น

อุทาหรณ์จากเหตุดังกล่าวนี้ ผมจึงอยากสรุปว่า กลยุทธ์การลงทุนที่ดีที่สุดที่สุดใน 3 กลยุทธ์ก็คือ การลงทุนแบบเด็กที่เน้นการมองศักยภาพของสินค้าหรือบริการของบริษัท กลยุทธ์รองลงมาก็คือการลงทุนแบบลิงที่ลงทุนแบบส้มไม่ต้องสนใจวิเคราะห์ว่าบริษัทดีหรือไม่ ราคาหุ้นเป็นอย่างไร รวมถึงการไม่สนใจว่าหุ้นตัวนั้นกำลังขึ้นหรือลง นี่คือการลงทุนอิงดัชนีหุ้นที่ให้ผลตอบแทนที่ดีที่สุดพอสมควรเมื่อเทียบกับการลงทุนอื่นๆ อีกหลายอย่าง และการลงทุนที่แย่ที่สุดก็คือการลงทุนแบบเซียน ที่เน้นดูข้อมูลที่เป็นตัวเลขมากมายและติดตามราคาหุ้นอย่างใกล้ชิด แต่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับตัวสินค้าหรือบริการของบริษัทเท่าที่ควร

ทั้งหมดนั้นไม่ได้หมายความว่ากลยุทธ์การลงทุนแบบเด็กคือกลยุทธ์ที่เราควรเลือกใช้ เพราะกลยุทธ์การลงทุนที่ดีกว่าการลงทุนแบบเด็กก็คือ กลยุทธ์ที่ผสมผสานการลงทุนแบบเด็กกับการลงทุนแบบเซียน นั่นก็คือ เราควรที่จะต้องวิเคราะห์ทั้งทางด้านของตัวเลขและข้อมูลเชิงคุณภาพทั้งหมดเพื่อที่จะให้ผลตอบแทนที่ดีที่สุด อย่างไรก็ตาม สำหรับคนที่จะต้องเลือกเนื่องจากอาจจะมีความรู้ทางด้านการเงินไม่เพียงพอ การลงทุนแบบเด็คน่าจะเป็นทางเลือกที่ดีกว่า และถ้าคิดว่าตนเองนั้นก็ยังไม่มีความชำนาญหรือเวลาพอที่จะทำแบบเด็ก การลงทุนแบบลิงก็เป็นทางเลือกที่ไม่เลวนัก โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับความต้องการฝากเงินส่วนใหญ่ไว้ในบัญชีเงินฝากของสถาบันการเงินที่ดอกเบี้ยทยอยลงไปเรื่อยๆ

เขียน ณ วันที่ 17/2/2550

รอยหุ่น อย่างพอเพียง

• ดร. นิเวศน์ เหมวชิระรากร

เมื่อพูดถึงการแข่งขัน นิทานอีสปเรื่องหนึ่งที่ต้องยกมาเปรียบเทียบกับคือ **กระต่ายกับเต่า** เนื้อเรื่องคือ เต่าถูกกระต่ายเยาะเย้ยว่าเชื่องช้า เต่าจึงทำกระต่ายวิ่งแข่ง ตอนจบของเรื่องที่เราทุกคนก็รู้คือ เต่าชนะ จึงสอนให้รู้ว่า ถึงจะเก่งแค่ไหน แต่ถ้าขี้เกียจและประมาท ก็จะพ่ายแพ้และนำมาซึ่งความผิดหวัง ผู้ที่มุ่งมั่น ขยัน และมีความเพียรพยายาม จะเป็น **ผู้ชนะและประสบความสำเร็จ** นั่นคือสาระสำคัญของภาคดั้งเดิม

แต่เมื่อโลกของการแข่งขันเปลี่ยนแปลงไป ที่ความเร็วเป็นหัวใจของชัยชนะ นิทานเรื่องกระต่ายกับเต่าจึงมีภาคสอง เรื่องมีว่า เมื่อกระต่ายพ่ายแพ้การแข่งขัน ก็รู้สึกเสียหน้ามาก จึงกลับไปทบทวนความผิดพลาด แล้วไปทำเต่าแข่งใหม่ เต่าตกลง คราวนี้กระต่ายวิ่งรวดเดียวไม่พัก แล้วไปนอนรอเต่าที่เส้นชัย พอเต่ามาถึง กระต่ายจึงเยาะเย้ยว่า "ทีหลังอย่าก้าวแกง" จึงสอนให้รู้ว่า ถ้าเก่ง มีความขยัน และไม่ประมาท ใ้ย่างไรก็ชนะคนที่มีความเพียรพยายาม แต่มีศักยภาพที่จำกัด

โลกในยุคข้อมูลข่าวสาร ดูเหมือนกระต่ายจะเป็นผู้ชนะ เต่าดูเหมือนจะตกยุค แต่เป็นจริงหรือ? ในโลกของการลงทุนที่ผมพูดเสมอว่า ควรลงทุนแบบ "เต่า" และนี่นำไปสู่ภาคสาม หลังจากแพ้อย่างย่อยยับ เต่าก็ไม่ท้อถอย จึงกลับมาทบทวนจุดอ่อนและความผิดพลาดอย่างรอบคอบ แล้วกลับไปทำกระต่ายแข่งใหม่ แต่ขอกำหนดเส้นทางแข่งขันเอง กระต่ายตกลง พอเริ่มการแข่งขัน กระต่ายก็วิ่งนำไปอย่างรวดเร็ว แต่ก่อนถึงเส้นชัยเพียงไม่กี่เมตร ก็พบลำน้ำขวางหน้า จึงวิ่งต่อไปไม่ได้ เต่าตามมาทัน และว่ายน้ำข้ามลำน้ำด้วย ถึงเส้นชัยในที่สุด

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า **ถ้าคุณเป็นผู้กำหนดกฎเกณฑ์การแข่งขันเอง มีกลยุทธ์และแผนการที่จะเดินไปตามแนวทางนั้น คุณก็จะเป็นผู้ชนะ ไม่มีใครขวางคุณได้**

การเป็นนักลงทุนแบบเต่านั้น เราต้องเป็น **เต่าภาคสาม** คือ ต้องเป็นผู้กำหนดกฎเกณฑ์และกติกาเอง อย่าไปเล่นตามตลาดหรือตามวิธีของคนอื่น

ข้อความบางส่วนจากเรื่อง **"กระต่ายกับเต่า"**

ISBN 978-974-212-584-4

9 789742 125844

190 บาท